

Men jeg vil godt spørge: Har ministeren røde ører over det her?

Og har han ikke særlig røde ører, når Nordisk Ministerråd svarer, at der jo havde været inviteret nogle kvinder til forberedelsen? For det kan jeg kun forstå sådan, at det er kvindernes skyld, at det her ikke er sket. Er ministeren virkelig af den opfattelse, at det er kvindernes skyld?

Og for det tredje: Vil ministeren ikke godt bare være så helt ærlig og nede på jorden, at han siger: Det her var en fæl svips, det skal aldrig ske igen?

Kl. 15.35

Ministeren for nordisk samarbejde (Flemming Hansen):

Jeg ved ikke, hvordan det er præcis der, hvor spørgeren sidder, men her hvor jeg står, er der ingen spejle, så jeg kan ikke vurdere, om jeg har røde ører, men jeg føler ikke, at jeg har røde ører. (*Munterhed*). Men jeg synes ikke, sagen er særlig opmuntrende, og jeg går hundrede procent ind for ligestilling også i det nordiske samarbejde, og det vil så fremgå af det svar, jeg har lovet at sende.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Arnold for sidste gang i denne omgang.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil da gerne kvittere for de svar, ministeren har givet. Og jeg kan tydeligt se herfra, hvor jeg står, at ministeren har røde ører. (*Munterhed*).

Jeg vil blot lægge op til, at vi nu i Nordisk Råd næste gang vi ses, og næste gang vi korresponderer, lægger mærke til, at der jo blandt de kvindelige kokke, som har protesteret over den her sammensætning, er repræsentanter både fra Norge, Sverige og Danmark, kokke på meget højt plan med selvstændigt ansvar for restaurantkøkkener osv. osv. Så det er ikke noget, der kun er koncentreret til Danmark, og det er jo ikke en kritik af den danske minister specielt, men det er jo en kritik af hele Nordisk Ministerråds meget ringe prioritering af det her problem.

Ministeren for nordisk samarbejde (Flemming Hansen):

Jeg er glad for, at det ikke er min næse, der er rød i hvert fald. (*Anne Grete Holmsgaard* (SF): Det bliver den næste gang). (*Munterhed*).

Jeg tror, jeg har svaret på spørgsmålet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 650

19) Til familie- og forbrugerministeren af:

Morten Homann (SF):

»Kan ministeren i lyset af skatteministerens svar på spørgsmål nr. S 198 og S 199 bekræfte, at det er børnefamilierne selv, der betaler regeringens såkaldte satsning med 100 mio. kr. på børnefamilierne?«

Morten Homann (SF):

Vi må jo se i løbet af spørgsmålet, om det viser sig, at også familieministeren får røde ører. Det kunne man måske synes der var lidt grund til, for det har jo været et af slagnumrene for det nye ministerium, lige siden det blev oprettet, og siden den nuværende minister kom til, at nu skulle der tilføres 100 mio. kr. til børnefamilierne specielt målrettet til at få rettet lidt op på den haltende pasningsgaranti.

Derfor var det jo med en vis undren, at jeg så besvarelserne fra skatteministeren på de spørgsmål, som er nævnt i det spørgsmål, jeg nu har stillet til familie- og forbrugerministeren, besvarelser, som jo viser, at det er børnefamilierne selv, der har betalt de 100 mio. kr.

Så mit spørgsmål til familieministeren er dybest set: Har hun ikke en lidt dårlig smag i munden over, at det, der blev solgt som en stor gave til børnefamilierne, krone for krone bliver betalt af dem selv?

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Hr. Morten Homanns spørgsmål og skatteministerens svar på S 198 og S 199 handler jo om den ændrede regulering af bl.a. børnefamilieydelsen, som blev indført med finanslovaftalen for 2004. Aftalen om finansloven for 2004 ligger jo et år tilbage, så jeg vil kort resumere, hvad denne del af finanslovaftalen for 2004 med Dansk Folkeparti handlede om.

Børnefamilieydelsen skal bidrage til at dække nogle af de ekstra udgifter, børnefamilierne har, fordi de er flere i husstanden. Derimod skal børnefamilieydelsen ikke dække et indkomsttab, det er der andre ydelser, der skal tilgodese. Alligevel blev børnefamilieydelsen tidligere reguleret med lønudviklingen, men med aftalen om finansloven for 2004 var regeringen og Dansk Folkeparti enige om, at børnefamilieydelsen skal